

- (א) אחר כך באו טעמים אמצעים דס"ג שהם האורות היוצאים מחוטם דא"ק, והם מתחלקים לי' ספירות, ומתפשטים עד החזה ביושר שזה עיקר האור, אבל הארתו גם כן מתפשט בכל סביבות א"ק.
- (ב) אור החוטם גם יוצא בחי' אור מקיף מצד ימין, ובחי' אור פנימי מצד שמאל.
- (ג) חוטם גימ' ס"ג הואיל והאור היוצא הוא טעמים אמצעים דע"ב דס"ג.
- (ד) באורות היוצאים מהחוטם כבר התקרבו האורות המקיפים היוצאים מנקב ימין עם האורות הפנימים היוצאים מנקב שמאל יותר מבאורות האזן, אבל גם הם לא נתחברו ביחד ולכן עדיין לא נעשה כלים.
- (ה) באורות היוצאים מהחוטם היתוסף בחי' גילוי יותר מבאורות האזן, דבאזן כל הי' ספירות הם ביחד בבחי' אות ה' המרמז לה' פרצופים כדלעיל (פרק א' אות י"ז), אבל בחוטם הה' עצמו מתחלקת לד' וו', והו' שהוא נגד בחי' ז"א¹ יוצא ומתגלה יותר מהד' שהוא נגד שאר הד' פרצופים שהם נשארים עדין סתומים.
- (ו) הטעם שז"א מתגלה בחוטם יותר משאר הפרצופים, דהנה פרצוף אריך הוא כנגד בחי' יחידה, ופרצוף אבא הוא כנגד בחי' חיה, ופרצוף אמא היא כנגד בחי' נשמה, ופרצוף ז"א הוא כנגד בחי' רוח, ופרצוף הנוקבא הוא כנגד בחי' נפש, וכתוב (בראשית ז' כ"ב) כל אשר נשמת רוח חיים באפיו, ומרמז דבאפיו שהוא החוטם שם נתגלה בחי' הרוח שהוא הז"א.
- (ז) בחי' הו' שנפרד מן הד' אינה נשארת בבחי' ו' רק מתחלקת לו' אלפין².

¹ עיין במפרשים שהכונה ששורש ז"א דאצילות כבר נתגלה כאן בחוטם, אך אפשר אולי שהכונה שכמו שאמר לעיל בפרק א' (אות י"ז) שבאור האזן יש י' ספירות שהם ה' פרצופין כן גם כאן בחוטם יש י' ספירות שהם ה' פרצופין ומאלה הפרצופים דחוטם מתגלה פרצוף הז"א שלו.

² ויש כמה טעמים במפרשים מדוע דווקא לאלפין ולא לאות אחר, (ועיין עוד תירושים במפרשים) א. מובא בהג"ה בעץ חיים לרמז על ו' אורות שראויים לו' כלים דו' קצוות ובא לרמז על הו' אלפי שנים דהוי העולם שהוא הז"א הנקרא עולם וכו' היה ו' קצוות. ב. והיפה שעה מתרץ דז"א הוא בחי' מ"ה שהוא הוי"ה דאלפין. ג. המזכיר שלום מתרץ דצריך לחלק לאות שביחד הם יהיו מספר ו' וזה שייך רק באלף שו' פעמים א' הוא ו'.

ד. ועוד תירץ דהואיל ויוצאים מהחוטם וחוטם הוא צורת אלף.
ה. ועוד תירץ הואיל ורוצה לרמז שנתגלה רק אור ולא גם כלים לכן זה מרמז בא' שהוא אור.

ו. ועוד תירץ הואיל והם אורות ס"ג וכל החילוק בין ע"ב לס"ג הוא א' דמילוי הוא ו'.
ז. השמן ששון תירץ דהואיל ובז"א יש ב' שמות מ"ה כדאיתא בעץ חיים (שער ל"ה פרק ט') ובב' שמות מ"ה יש ו' אלפין,

(ח) הנה למעלה בראש שהוא הקרקפתא הוי אורות ע"ב וכאן הם אורות שם ס"ג, וכל ההבדל בין שם ע"ב לשם ס"ג הוא במילוי הוא"ו דהוי"ה שבשם ע"ב הוא וי"ו ובשם ס"ג הוא וא"ו, וזה מרומז בחוטם בב' אופנים,

א. שיוצא ו' אלפין מנקב ימין דחוטם וכן ו' אלפין מנקב שמאל ועם החוטם עצמה הוי ביחד י"ג שזה גימ' של מילוי וא"ו.

ב. דחוטם הוא בצורת אלף דב' הנקבים הם ב' יודין והכותל המפריד ביניהם הוא ו' וביחד הוי צורת א', ועם תצרף מב' צדדי הא' את בחי' הו' אלפין שהם הו' אלפין היוצא מנקב ימין וכן הו' אלפין היוצא מנקב שמאל הוי וא"ו.

(ט) החוטם הוא טעמים אמצעים דע"ב דס"ג, וטעמים אמצעים הם פסק ומקף, והנה הפסק שהוא בצורת ו' מרמז על הו' דאות ה' שהוא נפסק מהד' ונעשה ו' אלפין, וכן פסק ומקף מרמזים לד' דאות ה', דאם תחבר פסק עם המקף ביחד הוי צורת ד'.

(י) הנה הד' של אות ה' המרמז לד' פרצופים הנשארים עדין סתומים ולא מתגלים יש לו קצת גילוי והוא שיש לו רמז בד' צירופים של אורות הנעשים ד' אלפין, דהיינו אם תיקח אור דה' דאזן ימין שהוא כולל י' ספירות ותחבר עם אור הו' וד' דה' דנקב חוטם ימין ביחד נעשה צורת אות א' שהוא בצורת י' ו' ד', וכן תיקח אור דה' דאזן שמאל שהוא כולל י' ספירות ותחבר עם הו' וד' דה' דנקב חוטם שמאל ביחד נעשה עוד צורת אות א' שהוא בצורת י' ו' ד', וכן אם תצרף אור די' דאזן שמאל עם אור דו' דחוטם שמאל ואור די' דאזן ימין ביחד נעשה אות א' שהוא בצורת י' ו' י', וכן אם תצרף אור י' דאזן ימין עם אור דו' דנקב ימין דחוטם עם אור די' דאזן שמאל הוי עוד אות א' בצורת י' ו' י'.

(יא) כל הד' צירופים של אורות הנעשים ד' אלפין נקרא קצת גילוי שיש להם המרומז בד' דאות ה' שיש בחוטם, אבל עיקר גילוי הד' אלפין האלה הם בפה כדלקמן בשער העקודים (פרק א' אות י"ב)

(יב) י' ספירות דאורות האזן אז עד גבול החוטם הם בפני עצמן אבל כאשר הם מגיעים לגבול החוטם אז אותה הארה³ דאורות האזן המתפשטים בכל פני א"ק נעשים נשמה פנימית לאורות החוטם, וכן אורות החוטם כאשר מגיעים לגבול הפה הם גם כן נעשים נשמה פנימית לאור הפה.

(יג) הנה בפנימיות א"ק יש חלוקה בין אורות ע"ב הכולל לאורות ס"ג הכולל, (ולפי מה שנראה לי יש חלוקה גם בין ע"ב דס"ג לס"ג דס"ג וכו') אך בע"ב דס"ג עצמו בין אורות אזן לאורות החוטם או בין אורות החוטם לאורות הפה אז בפנימיות א"ק אין חלוקה ביניהם רק הכל אור אחד שווה, ורק כשיוצא מא"ק אז נעשה חלוקה ביניהם, דאורות האזן הוא זך מאד אך אורות החוטם הואיל וכשיוצא מהחוטם הוא מתרחק קצת לכן מקבל קצת עביות ולכן כשיוצא הוא אור פחות

³ לכאורה כך צריך לבאר דהרי עצמות אור האזן אז הרי נמשך בב' צדדים הפנים ואינם נפגשים עם אורות החוטם.

אוצרות חיים שער טנת"א פרק ב'

דרגה מאור האזן, וכן אור הפה כשיוצא הוא מתרחק יותר ולכן מקבל יותר עביות והוא במדרגה יותר נמוכה.